

Sygn. akt I CZ 111/04

POSTANOWIENIE

Dnia 13 października 2004 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski (przewodniczący)

SSN Hubert Wrzeszcz

SSA Wojciech Kościółek (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa T. B.

przeciwko J. B.

o rozwód,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 13 października 2004 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 15 kwietnia 2004 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił kasację powoda T. B. od wyroku tego Sądu z dnia 5 grudnia 2004 r. uznając, że od części wyroku w sprawie o rozwód, a dotyczącej rozstrzygnięcia o alimentach i o sposobie korzystania ze wspólnego mieszkania kasacja nie jest dopuszczalna (art. 392¹ § 2 k.p.c.).

Zażalenie na postanowienie złożył powód, domagając się uchylenia zaskarżonego orzeczenia.

Rozpoznając zażalenie zważył Sąd Najwyższy, co następuje:

Zagadnienia integralności rozstrzygnięć w wyroku rozwodowym były przedmiotem rozważań prawnych Sądu Najwyższego. Odwołując się do szczegółowych motywów zawartych w publikowanych orzeczeniach należy stwierdzić, że rozstrzygnięcia o obowiązku ponoszenia przez rozwodzących się małżonków kosztów utrzymania i wychowania dzieci (alimenty), jak i o podziale mieszkania posiadają samodzielny byt procesowy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z 25.03.1999 r., III CKN 124/99, OSNC 1999/10/182 i z 1.10.1999 r., IICKN 907/98, OSNC 2000/4/69).

Podzielając argumentację prawną zawartą w motywach wskazanych orzeczeń uznać należy zażalenie powoda za bezzasadne.

Fakt rozstrzygnięcia w wyroku rozwodowym o podziale mieszkania nie wprowadza zmiany, co do dopuszczalności kasacji w sprawach z zakresu prawa rodzinnego i opiekuńczego oraz kurateli w rozumieniu art. 519 § 2 k.p.c. W świetle tej regulacji w sprawach dotyczących zarządu związanego ze współwłasnością lub użytkowaniem, do których należą sprawy o podział mieszkania (art. 58 § 2 k.r.o.) kasacja nie przysługuje.

Podobnie jak w świetle art. 392¹ § 2 k.p.c. w sprawach o alimenty kasacja nie przysługuje.

Z tych względów należało orzec jak w sentencji postanowienia na zasadzie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 393¹⁸ § 3 k.p.c.